

Płocieńce 23. 5. 47.

Pani Felijo:

Otrzymałem od Pani list, a że nie miałem nadziei,
że się to stanie, dlatego bardzo dziękuję.

Dostałem go w przeddzień Pani matury, więc te parę
moich słów dojdzie do Pani już po fakcie dohonorowany.
Jestem pewny, że wszystko poszło dobrze, więc raz Pan
gratuluję i miłych słów.

Wspomina Pani w liście się o najstraszniejszą dla mnie
wiadomość. W kilka godzin po odbiorze Pani listu
dostałem telegram o śmierci matki. Był to dla mnie
okropny cios i to najkropotniejszą i niepołączoną, bo
dopiero dwa dni jak wróciłem ze świąt, zastawiony
matką zupełnie zdrową. Przypadałem więc sportem
do Boguckich, ale wzdrygam, żeby mi Pani nie słowid.
Matkę kochałem, tak że jeszcze dziś nie mogę się oprzeć.
Przepraszam, że o tym piszę. Zostałem sam już na świecie, tak
że mimowolnie nabrałem nadziei, że o tym tyko są, ponieważ, myślę.
Pani jest naprawdę szczęśliwa, a ja to naprawdę radości
Drogi przyjaciel podziwiam i pozdrawiam

